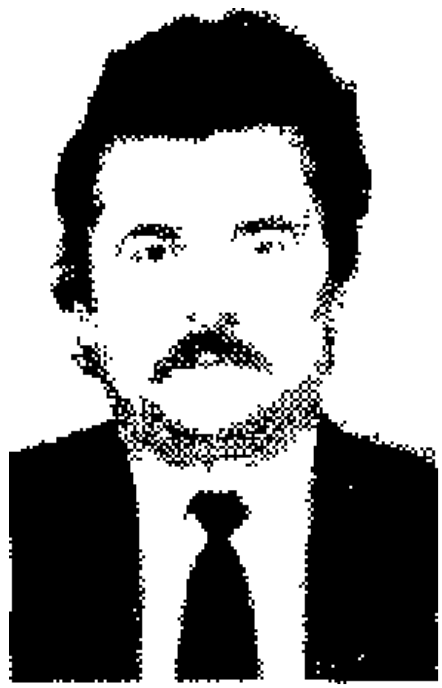

ПАМ'ЯТІ ВЧИТЕЛЯ. ДО 68-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ І.М.ПІВОШЕНКА.

5 травня 2003 виповнилося би 68 років кандидату географічних наук, професору Вінницького державного педагогічного університету ім. Михайла Коцюбинського Івану Максимовичу Пивошенку

10 березня 2003 він передчасно пішов із життя, залишивши сім'ю, друзів, колеги, студентів, наукові напрями, які він розробляв, незавершені роботи. Пішов із життя мій викладач, мій куратор, мій науковий керівник. Зустрічі з ним були наповнені не тільки розмовами і консультаціями, щодо моєї наукової роботи, а й життєвими спілкуваннями про життєві проблеми. Іван Максимович був художником, за життя намалював понад 36 картин, дуже любив класичну музику, поезію. Він був не тільки творчою, але й веселою людиною. Його любили і поважали за талант вченого, за принципиовість у викладацькій роботі і як доброзичливу людину.

Народився Іван Максимович 5 травня 1935 року у селі Косонова Ситковецького району (нині Цемирівського) Вінницької області в родині робітників. Дитинство і юність пройшли у місті Вінниці, куди переїхали батьки. Після закінчення школи у 1955 році вступив на навчання до Одеського гідрометеорологічного інституту на факультет метеорології. Після закінчення інституту у 1960 році працював 5 років в Омському Бюро погоди на авіаційній метеостанції цивільної авіації (АМЦА) синоптиком, 8 років викладачем агрометеорології Омського сільськогосподарського інституту. При цьому ж інституті з 1967 по 1970 рр навчався в аспірантурі. У січні 1974 р. у Томському університеті захистив кандидатську дисертацію на тему: "Особенности образования осадков в засушливые и увлажненные вегетационные периоды на территории Западной Сибири".

У 1975 р. закінчив в м. Москві вищі офіцерські курси.

З 1975 по 1979 рр знову повернувся працювати в Омській сільськогосподарській інститут на кафедру цивільної оборони.

У своїй монографії "Клімат Вінницької області" Іван Максимович пише: "В моєму житті був період, коли я живучи в Омську мріяв повернутися до рідної Вінниці і продовжувати там свою педагогічну і наукову роботу. Дякуючи долі, я повернувся до рідної домівки. . ."

З 1979 р. І.М. Пивошенко прийшов працювати у Вінницький педуніверситет на кафедру фізичної географії. Віддавши 24 роки університету він зарекомендував себе як досвідчений і висококваліфікований викладач. Впродовж усіх років в університеті він читав курси загального землезнавства, краєзнавства та фізіологічних спостережень. Іван Максимович навчив понад 4 тис. студентів.

У 1987 та 1988 рр. його запрошували до Польщі читати лекції з метеорології студентам географам вищої педагогічної школи м. Кельце, за що отримав подяку від керівництва цієї школи.

Велику увагу Іван Максимович надавав екологічному вихованню молоді. З 1986 року він був членом обласної організації УЕА "Зелений світ", а з 1995 р. – активний учасник Української Екологічної Асоціації "Зелений світ" і її "Зеленої Ради". З 1997р. і до 2003 р. був головою Вінницької обласної організації УЕА "Зелений світ".

У 1999 р. Пивошенко І. М. став ініціатором проведення першої науково-практичної конференції "Земля – 1999 р." і Всеукраїнської науково-практичної конференції "Сучасна географія та навколишнє природне середовище", під його керівництвом, щорічно проводились конференції "День Землі".

І.М. Пивошенко брав участь у міжнародних конференціях у березні 1994 р. – у всеєвропейській конференції у Празі "Стан озонового шару Землі", у жовтні 2000 р. – у міжнародній конференції "Екологія і гідрометеорологія міст" (Санкт-Петербург), у

Казанському університеті – “Сучасна географія та природне середовище”, міжнародних семінарах за програмою “Київ – 2003” (Київ).

У 2000 році Півошенко Івану Максимовичу присвоєно звання професора Вінницького державного педагогічного університету

Наукова спадщина Івана Максимовича Півошенка досить вагома. Ним написано понад 90 друкованих наукових праць (2 монографії, 1 підручник, 4 навчальних посібники, 72 статті, 15 газетних публікацій). Багатоплановість робіт Івана Максимовича була надзвичайною. Останнім часом він працював над науковими проблемами 1) глобальні і регіональні зміни клімату Землі, 2) засухи і суховії ХХ ст. на Україні.

Пішла з життя велика особистість. Життєвий шлях Івана Максимовича був цілком легким, і все ж таки, завдяки своїй наполегливості та природним здібностям, він зумів багато зробити і залишити вагомий слід у географічній науці

Леся Ткач

Вінницький державний педагогічний університет
ім. Михайла Коцюбинського